నీడవెనుక నిజం

వి. సత్యనారాయణ

ఇంకా పూర్తిగా తెల్లవారలేదు చీకట్లు అప్పుడే విడిపోతున్నాయ్. ఇంటి ముందు ఏదో రిక్షా ఆగినచప్పుడైంది. రుక్మిణివచ్చి 'ఎవరో చుట్టాలొస్తున్నారు మనింటికి' అంది.

తను లేచి బయటకెళ్ళాడు రిక్షాలోంచి దిగుతున్న పద్మను, పద్మ భర్త రాజా రావునుచూసి ఆశ్చర్యపోయాడు.

'మధుసూధనరావుగారు మీరేకదూ'

'అవున'న్నట్టు తల ఊపాడు తను.

అయితే నేను పొరబడలేదన్నమాట' అన్నాడతను నవ్వుతూ. తనుకూడ ముఖం లోకి నవ్వు తెచ్చిపెట్టుకున్నాడు. రుక్మిణి రిక్షావాడిచేత సామానులు లోపల పెట్టిస్తోంది.

'మీ ఇల్లు ఒక పెద్ద భవంతి అయి [illegible] పద్మా వూరా. [illegible] మీరు కనుపించేవరకూ రిక్షాలోంచి కాలు క్రింద పెట్టలేదు.'

'పిచ్చి పద్మ'

రుక్మిణి కాఫీకోసం లోనికి వెళ్ళింది.

అతను అన్నాడు: 'దాని వ్యాధి వివరాలేమిటో నా కంతగా తెలియదు. ఈ ఊళ్ళో హాస్పిటళ్ళూ డాక్టర్లూ నాకు కొత్త. దాని వ్యాధి హాస్పిటళ్ళు డాక్టర్లు ఇక అన్నీ మీవే. డబ్బు కావలిస్తే దాని పెట్లోనే వుంది. పద్మను మీకు అప్పగించి బరువు దించుకుంటున్నాను...అప్పుడప్పుడు వచ్చి కనుపిస్తూవుంటాను. ఇక నాకు శలవా మరి...'

తను మాట్లాడలేదు. అతను వెళ్ళిపోయాడు. అర్ధాంగి, తన శరీరంలో శరీరం, ప్రాణంలో ప్రాణమైన భార్య ప్రాణాపాయస్థితిలో వున్నప్పుడు పరుల మీద బాధ్యతను మోపి వెళ్ళిపోయే ఆ మనిషిని ఏ విధంగా అర్థం చేసుకోవాలో తనకు తెలియటంలేదు.

అతను వెళ్ళిపోతూంటే ఎక్కడికీ లని నేను అడగలేదు, అతను చెప్పలేదు పద్మ భోరున ఏడుస్తుందనుకున్నాడు కాని పద్మ నవ్వింది. లోపలకు వెళ్ళిన రుక్మిణి మూడు కప్పుల్లో కాఫీ పట్టుకొచ్చింది ఆ మూడో కప్పుమనిషి ఏమయ్యాడని లయోమయంగా ముఖం పెట్టింది

'ఆయన వెళ్ళిపోయారులే అక్కా. ఆయన కాఫీ త్రాగకుండా వెళ్ళిపోయారని నువ్వేం బాధపడనక్కర్లేదు. ఈ ఊళ్ళో వున్న హోటళ్ళన్నీ ఇక ఆయనవే' అంది పద్మ.

పద్మకు స్నానాలగది చూపించి అడిగింది. 'ఈ అమ్మాయి మీ నాగభూషణం మావయ్యగారి అమ్మాయి కదూ!' అని.

వాళ్ళ చుట్టాల్లో మధుసూధనానికి తెలియనివాళ్ళు కూడ పద్మకు తెలుసు. నాగభూషణం అనే ఆయన మధుసూధనానికి సొంత మేనమామ ఏమీకాదు. వరసకు మావయ్య అంతే.

ఆఫీసుకు శలవు పెట్టివచ్చి పద్మను కె. జి. హెచ్‌కి తీసుకు వెళ్ళాడు. ఆవేళ డ్యూటీలో వున్న సర్జన్ పద్మను క్షుణ్ణంగా పరిశీలించి కేస్ అంత హోప్‌ఫుల్ కాదని పెదవి విరిచాడు.

పద్మ అడిగింది డాక్టరేమన్నాడని.
పద్మకు ఏం సమాధానం చెప్పాలో తనకు అర్థం కాలేదు. అబద్ధాలు చెప్పి పద్మను నమ్మించటం తనకు చేతకాదు. ఇంత ఘోరమైన పరిస్థితుల్లో పద్మకు బతుకుకంటే చావే శాంతిని ప్రసాదిస్తుందేమో ననిపించింది. ఆ పరిస్థితుల్లో అసత్యాలతో పద్మను నమ్మించటం అవివేకమౌతుందేమో.

'కేస్ అంత హోప్‌ఫుల్ కాదన్నాడు పద్మా?' తన సమాధానం విని పద్మ నవ్వింది. 'మా బావ ఎప్పుడూ అబద్ధాలు

నీడ నీనాడ నిజం

చెప్పడు'

స్పెషల్ వార్డులో చేరిపించి, చదువుకోవటానికి ఏవో పుస్తకాలు తెచ్చి సాయంత్రం నీకు తోడుగా రుక్మిణిని పంపుతాను, ఇక నేను వెళతాను పద్మా' అన్నాడు తను.

'నాకు ఒంటరిగా వుండుకోవటం అలవాటే బావా! మళ్లీ అక్కయ్యను కూడ ఈ నరకంలోకి ఈడ్వటం ఎందుకు? వట్టి మనిషి కూడ కాదు.'

'నీకు తెలియదు పద్మా, జబ్బుమనిషివి ఒంటరిగా వుండకూడదు.'

'నేను ఏ క్షణంలోనైనా చచ్చిపోతానని, నీకా భయం ఏమీ అక్కర్లేదు. నా ప్రాణం అంత తేలిగ్గా పోదు' అంది.

తను ఏం సమాధానం చెప్తుకుండా వరండాలోకి వచ్చినిలబడ్డాడు.'

'నా మాటలకు బాధపడుతున్నావా, నా విషయంలో అలాంటివి వదిలేసుకోవాలి. ఇక ఇంటికి వెళ్ళు. రుక్మిణి నీ కోసం ఎదురు చూస్తూవుంటుంది.'

తను ఇంట్లో అడుగు పెట్టేసరికి కేరియర్ పట్టుకుని రుక్మిణి సిద్ధంగా వుంది.

'ఎక్కడికే?'

'అక్కడికే'

'సరి'

రుక్మిణి కేరియర్ పట్టుకువెళ్లింది. ఆ రాత్రి తను ఒంటరిగా మిగిలిపోయాడు. రుక్మిణి తన జీవితంలో ప్రవేశించిన తరువాత ఒంటరిగా గడిపిన రాత్రులు చాల తక్కువ. నిద్రపట్టక మనసు పద్మకు సంభవించిన సంఘటనల చుట్టూ తిరగసాగింది.

* * *

ఎక్కాలురాని పద్మ మధు అనే ఏడేళ్ల మింగి ముఖం పిల్లాడిచేత రోజూ దెబ్బలు తినేది ఆ పిల్లాడు పద్మను దిబ్బ ముఖం పిల్లా అని పిలిచేవాడు.

ఆ మింగిముఖం పిల్లాడిదీ, ఆ దిబ్బ ముఖం పద్మదీ ప్రక్క ప్రక్క ఇళ్ళే. ఇంటికెళితే వరసయినవాళ్లంతా మొగుడూ పెళ్లాలు అని పిలిచేవాళ్ళు. వీళ్ల ఇద్దరూ నిత్యం దెబ్బలాడుకోవటానికి అదో ముఖ్యమైన కారణం.

ఒక సంవత్సరం కృష్ణాష్టమికి అనుకుంటాను వీళ్లిద్దరూ రాధాకృష్ణులు వేషం కడితే అంత ముక్కుమీద వేలేసుకున్నారు వీళ్ల దుంపతెగ అచ్చం మొగుడూ పెళ్లాల్లాగా వేషం కట్టేరు. ఎవరు చెప్పారు వీళ్లకివన్నీ అన్నారు.

దాంతో వాళ్లిద్దరు ఇంటా బయట మొగుడూ పెళ్లాలయ్యారు. మీ గోల మేం పడలేం అన్నట్టు ఆ ఏడాదే అయిదో క్లాసు అయిపోగానే మధుసూధనం హైస్కూలు కెళ్లిపోయాడు. పద్మ సరాసరి వంటింట్లో కెళ్లిపోయింది.

హైస్కూలు చదువుకు పట్నం వెళ్ళిన మధుసూదనం ఫిఫ్త్‌ఫారం చదువుతూ ఒకసారి వాళ్ళూరొచ్చాడు. 'పద్మకు పెళ్ళి రేపు' అంది వాళ్ళ అమ్మ.

'ఛా! అప్పుడే పద్మకు పెళ్ళేమిటి?' అన్నాడు మధుసూదనం.

'ఛా! ఏమిటి నీ ముఖం' అంది వాళ్ళమ్మ.

'నువ్వయితే ఇంకా పొట్టి లాగులు తొడుగుతున్నావు. వెళ్ళి పద్మను చూడు. ఇంకా చిన్నపిల్లే ననుకుంటున్నావేమో' అంది వాళ్ళ వొదిన.

ఆవేళ సాయంత్రంవెళ్ళి పద్మను చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. 'ఛా ఇది పద్మకాదు' అనుకున్నాడు. ఆ తరువాత నాలుగయిదు సార్లు మధుసూధనం మళ్ళీ ఆ ఊరు వెళ్ళాడు. కానీ పద్మ అక్కడ లేదు.

* * *

మరునాడు రుక్మిణి వచ్చి నిద్ర లేపే వరకూ మెలకువ రాలేదు.

'ఏమిటే తెల్లవారకుండానే వూడి పడ్డావు' అన్నాడు.

పాపం రాత్రిళ్ళు ఆవిడ కసలు నిద్ర పట్టదట. ఏవేవో విషయాలు చెపుతూ కూర్చుంది' అంది రుక్మిణి.

రుక్మిణి ఎంత మానసికమైన క్షోభను అనుభవిస్తోందో తెలుసుకోవటానికి ఈ ఒక్క ఉదాహరణ చాలు. ఆఫీసుకు వెళ్తూ పద్మ దగ్గరకు వెళ్ళాడు. అతను వెళ్ళే సరికి పై కప్పు కేసి చూస్తూ ఏదో ఆలోచిస్తోంది.

'రాత్రి అసలు నిద్రపోలేదటగా'

నీడ వెనుక నిజం

'రుక్మిణి చెప్పిందా?...పాపం నాతోపాటు ఆవిడకు కూడ నిద్రలేకుండా చేసాను'

'ఆవిడ నిద్ర చెడిందని నువ్వేం బెంగ పడనక్కరలేదు పగలంతా విశ్రపోయి మరీ బాకీ తీర్చుకుంటుంది.'

పద్మ నిండుగా నవ్వింది. అంత నిండుగా ఈ మధ్యకాలంలో ఎప్పుడూ నవ్వివుండదేమో!

'ఆఫీసుకు టైము అవుతున్నట్టుంది ఇక వెళ్ళు బావా?' అంది.

'సరే పద్మా! ఏమైనా కావలిస్తే చెప్పు. సాయంత్రం వచ్చేటప్పుడు పట్టుకు వస్తాను'

'ఏమీ అక్కర్లేదు. నిన్న తెచ్చినవన్నీ అలాగే వున్నాయ్' అంది.

పద్మ తన భర్త గురించి అడుగుతుం దనుకున్నాడు. కానీ పద్మ అతని ప్రసక్తే తేలేదు పద్మకు తెలుసు ఆ ప్రశ్నవేస్తే ఏ జవాబు వస్తుందో! పద్మ సంసారం సరిగాలేదని తను చాలసార్లు విన్నాడు. కానీ ఇంత అధ్వాన్నంగా వుందని అనుకో లేదు

ఆ సాయంత్రం ఆఫీసునుంచివస్తూ మళ్ళీ పద్మ దగ్గరకు వెళుతూంటే దార్లో మెట్లమీద నర్స్ కనుపించి,

'ఆ స్పెషల్‌వార్డులో పేషెంట్ మీ తాలూకూ కదూ! మధ్యాన్నం ఎటాక్ వచ్చింది. బెడ్ ఖాళీ అనుకున్నాను. ఆవిడ అదృష్టం బావుంది. ఇప్పటివరకు ఫరవా లేదు' అంది.

ఆ పరిస్థితుల్లో పద్మను చూడాలని పించలేదు ఇంటికివెళ్ళి రుక్మిణిని పంపించి రాజారావుకోసం ఊరుమీద పడ్డాడు.

సముద్రపువొడ్డున, జనసమర్ధంగావుండే బజార్లో, సినిమాహాళ్ళ గేట్లదగ్గరా వెతికి వెతికి చివరికి విసుగెత్తి ఇంటికి తిరిగివస్తుంటే లక్ష్మీటాకీస్ దగ్గర ఒక సందులో పెద్దమనుషులెవరూ నివసించని ఆ వీధిలో ఒక ఇంటినుంచి బయటకు వస్తూ అతను కనిపించాడు.

'రాజాగారూ!' అన్నాడు తను.

అతను ఉలిక్కిపడి వెనక్కు తిరిగి చూసాడు. 'ఓహో మీరా! ఈ వేళప్పుడు ఇలా వచ్చారేమిటి? పద్మ కులాసాగా వుందా?'

'ఇప్పటివరకూ బాగానేవుంది కానీ ఇక ముందు ఏమవుతుందన్నదే భయం. కనీసం ఈ ఆఖరి క్షణాలలోనైనా మీరు ఆమెకు దగ్గరగా వుండటం చాల అవసరం.'

అతను కాస్సేపటివరకూ మాట్లాడ లేదు.

'సరే నేను తప్పకవస్తాను. మీరు పదండి' అన్నాడు.

కాని ఆ మరునాడుకూడ అతనురాలేదు. ఆ రోజు పదిగంటలవరకూ చూసి చూసి తను హాస్పిటల్‌కు వెళ్ళాడు.

తను వెళ్ళేసరికి పద్మ లేదు ఆ స్పెషల్ వార్డులో ఏదో నెంబర్ బెడ్‌మీద తెల్లని దుప్పటితో ఆమె తాలూకు భౌతిక కాయం కప్పబడివుంది. రుక్మిణి భోరుమని ఏడుస్తోంది.

అంతలో అటువచ్చిన సర్జన్ 'అయాంవెరీ సారీ బ్రదర్...' అన్నాడు.

తను సమాధానం చెప్పలేదు. దుఃఖంతో గొంతు పెగల్లేదు. కళ్ళు జలపాతా లయ్యాయి.

'డోన్ట్ బీ చయిల్డ్' అంటూ భుజం తట్టి వెళ్ళిపోయాడు.

నిన్నటి వరకూ వున్న పద్మ ఇప్పుడు లేదు. ఇక వుండదు. ఈ సత్యం భరించ రానిదిగా వుంది. రుక్మిణితో ఇంటికి ఆ రోజే తిరిగి వచ్చాడు తను. ఆ మరునాడు మాసిన గెడ్డంతో చిరిగిపోయిన బట్టలతో రాజారావు వచ్చాడు. తను మాట్లాడలేదు. అతనే అన్నాడు.

'నన్ను క్షమించాలి. నిన్న ఎంత ప్రయ త్నించినా రాలేకపోయాను'

'మీరు రావలసిన అవసరం నిన్నటే

తీరిపోయింది. వీారు ఇక్కడికి ఎందుకు వచ్చారో తెలియదు. పద్మ కోసమే అయితే ఇక వీారు హాయిగా వీా ఊరు వెళ్లి పోవచ్చు.'

'పద్మకేమైంది. ప్లీజ్... ప్లీజ్ ... త్వరగా చెప్పండి'

'ఏమీకాలేదు హాయిగా వుంది ఆనం దంగా నవ్వుతోంది. జీవితంలో అనుభవించ నంత ప్రశాంతగా నిద్రపోతోంది'

'ఎక్కడ... ప్లీజ్... నన్ను వేధించక త్వరగా చెప్పండి'

'సమాధిలో'

అతను కుప్పగా కూలిపోయాడు. జుట్టు పీక్కుంటూ బావురుమన్నాడు. పద్మ తాలూకు మంగళ సూత్రాన్ని వొంటి మీది నగల్ని, ఆమె మిగిల్చి పోయిన డబ్బును అతని చేతి కందిస్తూ 'ఇవన్నీ మీకు మిగిల్చి వెళ్లిపోయింది' అన్నాడు.

'పద్మ! నిజంగా చచ్చిపోయిందా. ఇది నిజమేనా?'

'ఇప్పుడు కన్నీరు కార్చి ప్రయోజనం లేదు. ఇక వీారు వెళ్లి హాయిగా వుండండి. పద్మ వీాకు అడ్డు తొలిగి పోయింది'

మధుసూధనంగారూ, నేను వీారను కున్నంత దుర్మార్గుడిని కాను పద్మను నేను ప్రేమిస్తున్నాను. పద్మంటే నాకు పంచ ప్రాణాలు.. పద్మ పోయిన తరువాత నేను బ్రతకలేను. శలవు, ఇక నేను వెళ్లి పోతాను.'

అతను వెళ్లిన తరువాత తను భోరున ఏడుస్తూ వుండిపోయాడు. రుక్మిణి తన చేయి పట్టుకొని 'మరణం ముందు మానవులు అల్పులు, మరణమే మానవునికి విముక్తి ప్రసాదిస్తుందని చెప్పిన వీారే ఎందుకు ఇలా దుఃఖిస్తారు' అంటూ లోప లకు తీసుకు వెళ్లి దీపం వెలిగించింది. గదంతా వెలుగుతో నిండిపోయింది.

నాలుగు రోజుల తరువాత రాజారావు ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడని ఉత్తరం వచ్చింది.

ఈ వార్త విన్న తరువాత కూడ అతను పద్మను ప్రేమించటం లేదని తను ఎలా అనుకోగలడు? ●

రంగులరాట్నం

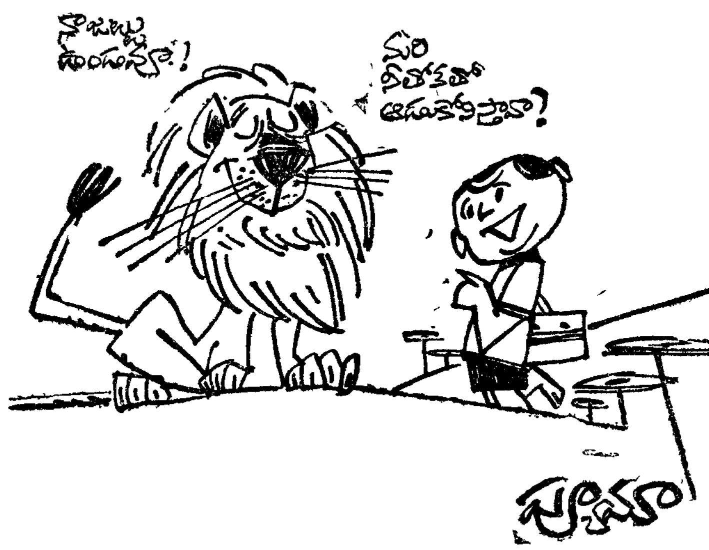

అమెరికా ఖండాల్లో దీనిని, 'అమెరికా సింహం' అంటారు. చురుకుదనం, శక్తి దీనికి సమృద్ధిగా ఉన్నాయి ఆసియా, ఆఫ్రికా లలో 'పిల్లులు' కొన్ని, లక్షలాది సంవత్సరాల క్రితం, అమెరికాకు వలస పోయి, ఈ రూపం పొందాయి.

మనిషితో సావాసం కోరుకొనే జంతువు. సహజంగా మనిషి భయపడ్డా, మనిషిని ఏవీా అనదు. ఒంటరిగా ఉన్న పసివాడికి కూడా హానిచెయ్యదు. ఏ మాత్రం అలికిడి అయినా పోతుంది. అయితే ఇది పిరికి మాత్రంకాదు. పెద్ద పెద్ద జంతువుల్ని సహితం చంపుతుంది. చెవుల పిల్లులు మొదలు దూడలు, చిన్న చిన్న గుర్రాలు దున్నపోతుల్ని కూడా హతం చెయ్యగలదు అయితే అవసరం వస్తే పురుగులు మిడతలు కూడా తింటుంది. వేటాడుతున్నపుడు చప్పుడు చెయ్యకుండా, దొంగచాటుగా ఉండే వేటాడుతుంది. వేటకుక్కల్ని తప్పించుకోడానికి, చెట్లు ఎక్కడమే కాకుండా, చెట్టువీాంచి చెట్టుకు దాటుకొని పోతుంది.

ఉత్తరమెరికాలో కల్లా ఇదే పెద్దపిల్లి. సుమారు అయిదు అడుగుల పొడవు ఉంటుంది. శరీరం వీాద చక్కని ఊదారంగు ఉంది కాని, చుక్కలు గీరలు ఉండవు. తోక సుమారు పొడవుగానే ఉంటుంది.

—జమ్మి కోనేటిరావు